

dag. Havde det været sådan, så havde tingene været meget lettere.

Derfor er det heller ikke helt uambitiøst, hvad hr. Villy Søvnald siger. Jeg har klart redegjort for i min ordførertale, og det har udenrigsministeren også, den aktive indsats, som Danmark gør i forhold til den linje, jeg har skitseret. Derfor vil jeg bare sige, at jeg synes, det er vigtigere, at vi følger den linje, i stedet for at vi kommer i en situation, hvor vi går foran med en fane, men hvor vi ikke får gjort vilkårene bedre for de mange, der kan blive ramt af det her problem. Det er jo netop derfor, vi har fremlagt det her beslutningsforslag, som lægger op til, at Danmark arbejder internationalt på det, der er skitseret i det vedlagte forslag.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Igen er det en tale, der er fuldstændig magen til den, vi hørte i 1997 omkring landminer, nemlig at Danmark ikke skulle gå foran. Hvorfor skal Danmark ikke gå foran? Var det ikke klogt at gå foran, da det gjaldt landminer, og fjerne dem fra dansk forsvar, som det faktisk lykkedes i 1997 på SF's foranledning? Var det ikke en rigtig beslutning?

Også dengang var det en lille gruppe af lande i forhold til Ottawakonventionen, men forudsætningen for, at den konvention kunne blive virkeliggjort, var, at lande rykkede, deriblandt Danmark, altså at der var lande, der var villige til at gå foran i humanitetens navn.

Jeg savner stadig væk det argument fra hr. Troels Lund Poulsen, der besvarer spørgsmålet: Hvad er det for en krig, der retfærdiggør våben, der dræber fuldstændig tilfældigt, som dræber i flæng, som dræber civile, som dræber uskyldige? Konsekvensen af at argumentere for nødvendigheden af de her våben er jo, at man anerkender nødvendigheden af at dræbe i flæng.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Så vil jeg sige til hr. Villy Søvnald, at hr. Villy Søvnald jo nok kan erindre, at jeg ikke sad i Folketinget på det tidspunkt, men derfor kan jeg jo godt have undersøgt sagen, hvad angår landminer. Og sådan som det er blevet oplyst mig, er det sådan i dag, at forbuddet mod personelminer er tiltrådt af to tredjedele af verdens lande, men det omfatter kun en tredjedel af verdens befolkning, som således er beskyttet imod de her

miner, fordi de lande, der bruger, eller rettere sagt misbruger landminer, ikke har tiltrådt konventionen.

Så er det, man kan spørge: Hvordan kan vi sikre, at vi får flest muligt civile beskyttet, så de ikke bliver udsat for det, som vi diskuterer her i dag? Og der tror jeg, at den linje, regeringen har fremlagt, er bedre end den linje, som hr. Villy Søvnald vælger at argumentere for.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det, der jo er det interessante ved det, er, at hvis vi tager Irakkrigen og Afghanistankrigen, så er det vores venner, vores allierede, der bruger klyngebomber, der slår civile ihjel. Det er ikke nogen slyngelstater. Dem plejer Venstre jo ellers at være så meget efter. Det er ikke sådan nogen slyngelstater og terrorister osv., der har kastet alle de her klyngebomber, der er problemet i Irak og Afghanistan. Det er England og USA. Men jeg forstår, at Venstres tiltro til, at England og USA vil nå frem til sådan en mere human opfattelse på det her punkt, er meget begrænset.

Kl. 14.30

Jeg har et enkelt spørgsmål til hr. Troels Lund Poulsen: Mener hr. Troels Lund Poulsen, at klyngebomber er et præcisionsvåben?

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Nu kan det her jo meget hurtigt udarte sig til en meget teknisk og meget militær debat. Jeg må sige, at jeg har ikke lavet nogen større afhandling om anvendelse af klyngeammunition og dens præcisionsikkerhed. Men det er jo klart, at hvis man tager nye typer af klyngeammunition, så har de jo en væsentlig større sikkerhed sammenlignet med de ældre typer klyngeammunition, som vi også diskuterer her i dag.

Så vil jeg også gerne sige til hr. Søren Søndergaard, at jeg synes, det ikke er at lytte til, hvad der bliver sagt, når hr. Søren Søndergaard vælger nu at sige det, som hr. Søren Søndergaard gør, og angriber både USA og England, når man bl.a. har hørt udenrigsministeren sige følgende: At den humanitære folkeret forbyder, at civilbefolkningen gøres til genstand for direkte militære angreb. Det er jo selvfølgelig det, som er regeringens holdning, det er det, der er givet udtryk for her i dag, sådan er det. Der er ikke mere at sige om den sag.